

На сесії Верховної Ради СРСР

МОСКВА. (ТАРС). 19 листопада сесія Верховної Ради СРСР продовжила роботу. Вранці відбулося друге спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Депутати одностайно прийняли Закон СРСР про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1987 рік, постанову про хід виконання плану в 1986 році; прийняли Закон СРСР про Державний бюджет країни на 1987 рік, затвердили звіт про виконання бюджету за 1985 рік.

Державний бюджет СРСР на 1987 рік затверджено по доходах у сумі 435 682 514 тисяч карбованців, по видатках у сумі 435 509 914 тисяч карбованців.

Виступаючи з доповіддю про діяльність Комітету народного контролю СРСР, голова Комітету депутат Школьников А. М. відзначив, що завдяки повсякденній підтримці партійних організацій і Рад народний контроль здобув визнання як велика державна і громадська сила в боротьбі з недоліками, за виконання директив партії, радянських законів і рішень уряду. В нинішніх умовах органи народного контролю покликані діяти більш активно і наступально, швидше перебудувати роботу відповідно до вимог партії.

Комітет, органи народного контролю, на місцях, керуючись настановами партії, положеннями Конституції, Законом про народний контроль, зосереджують діяльність насамперед на контролі за виконанням державних планів і завдань,

на вишукуванні і включенні у виробництво резервів, економії і раціональному використанні матеріальних, трудових і фінансових ресурсів.

Вжити як у центрі, так і на місцях заходи щодо усунення виявлених недоліків у багатьох випадках допомогли виправити стел справ, запобігти зривам у роботі, зміцнити дисципліну. По багатьох напрямках ведеться контроль в агропромисловому комплексі. Лише в колгоспах, радгоспах та інших сільгосппідприємствах обрано 2,6 мільйона народних контролерів, які подають чималу допомогу партійним організаціям і Радам.

Після обговорення депутати одностайно прийняли постанову Верховної Ради СРСР про діяльність Комітету народного контролю СРСР.

На третьому спільному засіданні палат з доповіддю про проект Закону СРСР про індивідуальну трудову діяльність виступив голова Державного комітету СРСР по праці і соціальних питаннях депутат Гладкий І. І. Поряд з визначальною формою участі в суспільно корисній праці в державному і колгоспно-кооперативному секторі, сказав доповідач, однією з форм прилучення громадян до праці відповідно до Конституції СРСР є індивідуальна трудова діяльність. Конституція допускає таку діяльність у сфері кустарно-ремісничих промислів, сільського господарства, побутового обслуговування населення, а також інші види діяльності, які ґрунтуються на особистій праці

громадян і членів їх сімей.

Поданий на розгляд депутатів проект Закону розроблено виходячи з положень і настанов XXVII з'їзду КПРС про доцільність розвитку індивідуальної трудової діяльності, про необхідність повного поєднання цього виду праці з принципами соціалістичного господарювання. При підготовці проекту Закону використано досвід братніх соціалістичних країн, враховано побажання, висловлені в пресі і листах трудящих. Проект було широко обговорено в трудових колективах.

У проекті названо понад 30 найбільш поширених промислів і послуг, зайняття якими може здійснюватися як індивідуальна трудова діяльність. На місцях з урахуванням потреб населення, місцевих традицій, національних особливостей і деяких інших конкретних умов перелік допустимих видів промислів і послуг може бути розширений, якщо відповідні види не суперечать законодавству СРСР або союзних республік.

У доповіді підкреслювалося, що головним, основним джерелом задоволення постійно зростаючих матеріальних і побутових потреб радянських людей було і лишається суспільне виробництво. Держава, як і раніше, регулюватиме індивідуальну трудову діяльність, забезпечуючи її використання в інтересах суспільства.

Після обговорення Закон СРСР про індивідуальну трудову діяльність приймається одностайно.

Депутати одностайно прийняли звернення Верховної Ради СРСР до парламентів і народів світу.

Депутати затвердили також Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняли відповідні закони і постанови.

Сесія Верховної Ради СРСР завершила роботу.

Головний напрям

В першоприхотних комсомольських організаціях області завершилися звіти і вибори. Головне питання нинішніх зборів — перебудова стилю комсомольської роботи. Широка участь партійних, радянських працівників, господарських керівників, ветеранів партії і комсомолу, наставників молоді в підготовці і проведенні зборів дозволила сконцентрувати увагу молоді на вирішенні збоїв у роботі, збільшенні ефективності заходів по подоланню недоліків.

Змінився тон зборів — він став діловим, самокритичним. Комітети комсомолу в більшості своїй визначили конкретні рубежі — стержні, соціально-значимі справи. Отже, вони свідомі особистої відповідальності за виконання завдань, що стоять перед колективами. Не буде перебільшенням сказати, що відмінною рисою нинішньої звітно-виборчої кампанії від усіх попередніх є підвищення вимогливості, конкретності, гаряче стремління юнаків і дівчат звернути свої справи і вчинки з завданнями, які визначив XXVII з'їзд КПРС.

Наприклад, комсомольсько-молодіжний колектив фрезерувальників Кіровоградського чавуноливарного заводу (бригада В. Драбина, групкомсорт О. Лисиця) зобов'язалися до XX з'їзду ВЛКСМ підвищити продуктивність праці на 2 проценти проти планової, і довели її на сьогорішній день до 3,3 проценти. Кожен член бригади володіє двома суміжними спеціальностями.

КМК прохідників підготовчої ділянки № 1 шахти імені Ленінського комсомолу виробничого об'єднання «Олександрівський» (бригада А. Поляков, групкомсорт Л. Хворостина), працюючи під девізом «XX з'їзду ВЛКСМ — 20 ударних тижнів», виконують виробничі завдання на 115—117 процентів.

КМК молочнотоварної ферми № 3 колгоспу імені Леніна Долинського району (керівник Т. Козельська, групкомсорт В. Поклад) вирішили виконати до дня відкриття XXV з'їзду ЛКСМУ план першого кварталу 1987 року.

Міськкоми, райкоми, комітети комсомолу здійснюють заходи, спрямовані на посилення самостійності, ініціативи в першоприхотних комсомольських організаціях, в розстановці кадрів за їх діловими, моральними якостями, авторитету, яким користується комсомолець в своїй організації, в пошуку і перевірці на практиці нових форм роботи. Поліпшилася контроль за ходом звітів і виборів. Центр нашої діяльності явно перемістився в першоприхотні комсомольські організації. Про це свідчать звіти наших працівників, поїздки секретарів, завідувачів ОК ЛКСМУ, які допомагали на місцях організувати і провести звітно-виборчу кампанію.

Однак було б несправедливо закривати очі на певні корисні резерви, наявні недоліки. Головні збори року показали невміння, неспроможність, а то й пряме небажання окремих міських, райкомів комсомолу, окремих працівників перебудуватися, шукати нові шляхи, форми, відійти від шаблону. Слабка підготовка звітно-виборчої кампанії, відсутність елементарного контролю, формальне планування строків проведення призвело до того, що в Олександрійському, Новоархангельському районах ряд зборів через неявку комсомольців змусили провести лише за другим разом. Більшу частину зборів було перенесено в Добровеличківському, кожній четверті зірвано в Голованівському районах.

Бюро названих райкомів комсомолу, перші секретарі Г. Недобиткін, А. Шаров, В. Новосад, С. Осипенко фанатично пустили звітно-виборчу кампанію на самоплив, не дали принципової оцінки згаданим фактам, не притягли до персональної відповідальності винних. Намагалися приховати стан справ, згладити гострі кути.

Аналізуючи підсумки минулих зборів, слід відзначити, що повільно використовуються споживачі нашої. Виступаючи, говорячи про недоліки, концентрували в основному свою увагу на проханнях: «створіть», «побудуйте», «купіть», «забезпечте», плануючи в бік керівництва і, забуваючи при цьому, як багато залежить від рядового комсомольця, комсомольського активіста. Звичайно, потрібна рішучість, сміливість, щоб сказати правду в очі товаришу, визнати власні недоліки. Але ж в цьому і суть «перебудови з себе».

Викликає серйозне занепокоєння, що в Новгородківському, Петрівському, Устимівському та деяких інших райкомах комсомолу не приділяють належної уваги висуненню і розстановці молодих комуністів на головних напрямках комсомольської роботи.

І досі в Долинському райкомі, Знаменському міськомі комсомолу не діють школи комсомольського активу, не проведені семінари з новообраними товаришами. Необхідність навчання очевидна, адже в ході звітно-виборчої кампанії змінився кожен третій групкомсорт, четверта частина секретарів цехових і первинних організацій. Отже, треба якнайшвидше налагодити систематичне навчання.

Слід визнати низьку якість проведення річної звірки складу ВЛКСМ — самостійної складової частини звітно-виборчої кампанії. В Кіровоградському міськомі, Ульяновському, Кіровоградському райкомах комсомолу провели трохи більше половини організацій. Причому, зусилля більшості комітетів комсомолу спрямовані тільки на виявлення недоліків. А вираження становища відзначається на невизначений

період. Так було в Олександрійському, Новоархангельському районах комсомолу.

12 проценти від усієї кількості випущених без зняття з комсомольського обліку складають випускники шкіл, професійно-технічних училищ, технікумів. Не дивлячись на неодноразові об'їзди, комітет комсомолу Кіровоградського педагогічного інституту (секретар О. Рафалівський) і досі не поставив на комсомольський облік усіх першкурсників, понад 150 випускників інституту вибули без зняття з обліку.

Наведені факти свідчать про низьку вимогливість, слабку індивідуальну роботу, відсутність авторитету комсомольської організації. Переконалими, що шлях підвищення бойовості і згуртованості комсомольських організацій лежить через зразкову внутрішню дисципліну.

В житті комсомольських організацій наступив важливий період — проведення міських і районних комсомольських конференцій. Буде підбито підсумки діяльності міськкомів, райкомів, ревізійних комісій, штабів «Комсомольського прожектора». Важливо на розгляд делегатів конференцій виступити глибоко продуману чітку програму дій на наступні 3 роки. Визначити орієнтири, головні завдання, оціночні критерії, без яких наші зусилля на всіх напрямках комсомольської роботи малоефективні. Саме таку можливість дає робота за конкретними рубежами, яка набула широкого розповсюдження в діяльності обкому, комітетів комсомолу на місцях після прийняття Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді».

Комсомольці, юнаки і дівчата настроєні на вагомий діла, чекають змін в житті своїх організацій, і приклад перебудови повинні показувати перш за все комсомольські працівники і активісти, від секретаря обкому до групкомсорга. За визнанням помилок і недоліків повинна слідувати конкретна справа. Треба максимально загострити трудове суперництво як індивідуальне, так і колективне за дострокове виконання завдань першого року дванадцятип'ятиріччя за право бути обраним делегатом наступних з'їздів комсомолу. Від кожного, хто носить на грудях комсомольський значок, залежить, що доповідь обласна комсомольська організація XX з'їзду ВЛКСМ, XXV з'їзду ЛКСМУ України.

В. ІВАНОВ,
другий секретар Кіровоградського обкому ЛКСМУ України.

ПЕРЕДЗІДІВСЬКА ЕСТАФЕТА

Сьогодні на повірці — Гайворонський та Ульяновський райони, які продовжують передзідівську естафету. На порядку денному — робота районних комсомольських організацій по трудовому вихованню юнаків і дівчат. Питання, що розглядається, серйозне, важливе. Вимагає неабияких зусиль, ініціативи, терпіння, вміння переконати.

Наскільки це вдається співчужам обох районів? Є тут і досягнення, і успіхи, і проблеми, котрі треба вирішувати комплексно. В новій редакції Програми Комуністичної партії Радянського Союзу сказано, що в центр виховної роботи партія ставить формування у кожної радянської людини глибокої поваги і готовності до добросовісної праці на загальне благо. До цього і прагнуть хлопці і дівчата Гайворонського та Ульяновського районів.

(Матеріали передзідівської естафети читайте на другій сторінці).

Цифри і факти

УЛЬЯНОВСЬКИЙ РАЙОН

33 комсомольсько-молодіжні колективи нині трудяться у сільському господарстві району. Сім — у тваринництві, решта — у ріллі, сфері обслуговування. У лютому нинішнього року на відгородженому комплексі кол-

госпу «Росія» створено ще один КМК.

У цей період особливо напружено працюють молоді тваринники МТФ колгоспу імені Шевченка (керівником у них П. Кондратенко, групкомсорт — Л. Радовичин). До дня проведення XXV звітно-виборчої районної комсомольської конференції вони зобов'язалися виконати річне соціалістичне зобов'язання — одержати від кожної корови по 3,5 тисячі кілограмів молока.

Цифри і факти

ГАЙВОРОНСЬКИЙ РАЙОН

48 комсомольсько-молодіжних колективів нині трудяться у районі. З них 28 — у сільському господарстві: чотири у тваринництві, 16 — у ріллі, решта — у сфері обслуговування. 20 колективів працює у промисловості, на транспорті, у зв'язку, торгівлі та побутовому обслуговуванні.

Комсомольсько-молодіжний колектив імені 60-річчя ВЛКСМ молочно-товарної ферми колгоспу «Мир» достроково виконав соціалістичне зобов'язання 10 місяців 1986 року. Середній надій молока на корову по колективу досяг 4350 кілограмів.

Делегат XXV районної звітно-виборчої комсомольської конференції Віктор Стриженко — шофер колгоспу «Шляхом Леніна» нагороджений медаллю «За трудову відзнаку».

Минулого літа у складі трудових об'єднань школярів працювали дві тисячі хлопців і дівчат. Відмінно зарекомендували себе члени 38 ланонських тваринників — допрок, телатники, чабані, свинарок, нормачі, загонів по заготівлі сіна.

Ще кілька місяців навчання в школі і переді мною постане чи не найскладніше життєве завдання: ким бути, яким бути?

Важко і зовсім не хочеться розлучатися із учителями, які стали рідними, як батьки, друзями. А ще важко буде без друзів по виробничій бригаді. Не одне покоління моїх односельців були її членами. Для них вона зіграла основну роль у виборі професії. Більшість же з них успішно трудяться в місцевому колгоспі «Іскра».

УРОКИ ВИРОБНИЧОЇ

На одному із спільних засідань виробничої бригади і правління господарства бригаду врахували структурним підрозділом «Іскри» — четвертою тракторною бригадою. І ми не підводимо.

Хоча наша виробнича бригада постійно діюча, певна річ, найчастіше і найбільше працюємо влітку. Так і під час недавнього минулої трудової чверті ми поділилися на кілька ланок: пастухів, їдових, механізаторів, овочівників, садівників, ремонтників-будівельників — всього нас було 125 чоловік.

Потрудилися добре. Так що когось окремо відзначити важко. Ланка О. Ковальчука настригла від кожної з 310 овець по 4 кілограми вовни. Ну а вісім дівчаток-доярок падалили за літо 180 центнерів молока.

Частина учнів вибирає село для постійного місця проживання, а колгосп — постійним місцем роботи. Взяли хоча б братів Соколенків. Валерій кілька років тому сів на комбайні до батька помічником. Сподобалося. Закінчив школу — і на польовий стан. Зараз служить в армії. Не відстає від брата і Петро — старшокласник нашої СШ. Влітку за 14 днів в дуєт з батьком він зібрав 154-гектарну ділянку, намоловивши при цьому майже п'ять тисяч центнерів зерна. І подібних прикладів можна наводити немереж.

С. ПУСТОМЕЛЬНИК,
бригадир учнівської
виробничої бригади
Бандурівської СШ.
Гайворонський район.

ЯКЩО ЗАЙНЯТИСЯ СЕРІОЗНО

Часто наш міжшкільний навчально-виробничий комбінат називають мікрозаводом. Я цілком згоден із цим. Самі посудіть: щодня у нас освоюють ази 16 спеціальностей більш двохсот дітей 10—17-річного віку. Вчать і хлопчики, і дівчатка премудростві професій токаря і механізатора, електрика й оператора машинного доіння, секретаря-машиністки й тесляра... Мало просто освоїти основи певного фаху. Наші вихованці працюють так, що самі випускають продукцію, на яку поступає немало замовлень. Наприклад, користуються попитом шкільні меблі, стільці і столи...

Все виробництво ведеться з елементами госпрозрахунку, кожна з бригад має особистий рахунок. Щорічно МНВК (міжшкільний навчально-виробничий комбінат) одержує до двох тисяч карбованців. Отже,

навіть із такої короткої розповіді можна зробити однозначний висновок: комбінат потрібний, ні, просто необхідний в кожному районі. Користь від нього теж очевидна. І, звичайно ж, вона — не в карбованцях прибутку. Перш за все — у прищепленні дитині навики працювати фізично, бачити результати своєї праці, радіти від зробленого. Не можна не згадати і те, що наш МНВК дав півтісячу в житті багатьом нашим вихованцям. От взяти Костю Животуна. Доки школярем був, все конструюванням цікавився. Зараз він — студент Харківського авіаційного інституту. Допоміг комбінат обрати професію Миколі Даріушу, Олександрові Ружицу, Леонідові Босому, Миколі Черчелюку...

Ало є й проблеми. Найперша, найбільш гостра — матеріально-технічне постачання. Я вже казав, що

одержуємо немало замовлень на виготовлення деякої продукції. А з чого робити ті столи і стільці? Сировини від шефа, а ними є на папері майже всі підприємства і колгоспи району, не діждешся і не доб'єшся. За виключенням Гайворонського теллово-ремонтного заводу, спецкар'єру та колгоспу імені Шевченка до МНВК ніхто серйозно не ставиться. Звідки така недовіра, байдужість до тих, хто завтра може стати потенційним працівником, не новачком у певній справі?

Далі, роками не вирішувється питання, де взяти пальне для тих автобусів, якими підвозимо дітей на навчання в комбінат. До речі, у тих автобусів, що зараз маємо, теж своя «історія». Їх директор МНВК М. М. Ставчанський і я просто-таки «вибивали» із числа списаних в одному із науково-дослідних інститутів за тисячу кілометрів від Гайворона. Шефи, до яких хвилини ходили і їзди не так не в силі допомогти, як не мають елементарного бажання це робити. А прикро.

С. ЗАЄЦЬ,
завуч Гайворонського
міжшкільного навчально-виробничого комбінату.

Щопонеділка десятикласники Йосипівської середньої школи Ульянівського району разом з своєю учительницею Поліною Петрівною Лещенко приходять на молочнотоварну ферму колгоспу «Росія». Тут вони проходять виробничу практику під наглядом досвідчених доярко-наставниць.

На знімку (зліва направо): Наталя ШУТКО, Ліля БАЛАН, Таня ГАВРИЛУК і Ліда ЦИКАЛЮК готуються до роботи.

Фото В. РУДЕНКА.

ВІДЧУВАЮТЬ СЕБЕ ДОРОСЛИМИ

Прищеплення дітям трудових навчків змалечку, з переходом на профорієнтацію в старших класах, давно вже стало невід'ємною складовою частиною виховної роботи в переважній більшості загальноосвітніх шкіл нашого району. Досвідчені педагоги виявляють немало винахідливості, щоб у неформальній формі, іноді у вигляді розваги, уже в першокласника викликати зацікавленість до виконання роботи, допомогти йому сиринити суть життєвої потреби суспільно корисної праці. Як приклад, можна назвати хоча б поширені у школах району ярмарки солідарності. Дата ярмарку відома заздалегідь, тому кожен має можливість підготувати виріб за власним смаком і умином, аби тільки він привернув увагу, викликав бажання «покупців» придбати його. Повчальні й результативні такі заходи. Учні Йосипівської середньої школи минулого навчального року від реалізації власноручних виробів одержали 1100 карбованців. Виручені гроші вони перерахували в Радянський фонд миру.

Минулого року в День знань у першому «А» класі ж школи вчителька, відвідувач народної освіти республіки Алла Миколаївна Волчанська, передусім, подікалася, що вони зміють робити. На другий день вони розвинули розмаїттям пехитих ручних виробів.

З цього починається. Далі ж виникає потреба посправжньому застосувати набуті знання. Учні старших класів об'єднуються у виробничі бригади, беруть активну участь у суспільно корисній праці на тваринницьких фермах та в майстернях місцевого колгоспу «Росія».

Старшокласники й сумлінно доросліють, а учні восьмого класу. Хлопців більше приваблює техніка. Вони освоюють професію слюсаря у ремонтних майстернях, пробують керувати складними машинами. Але тут помічається й деяке розгалуження, виявлення профорієнтації, викликані індивідуальними нахилами. Два дев'ятиклас-

ники, наприклад, здобували у електрошкелі кваліфікацію слюсарів-електриків, а всі інші взялися вирощувати й доглядати коней. Жартують: «Мабуть, прокинувся в нас гені стеловників».

І все ж вік суцільної механізації бере своє. Технікою цікавляться не тільки хлопці. Сьогоднішні десятикласники пройшли курс навчання в Грушківському навчально-виробничому комбінаті. Вони досконало вивчили будову та принцип роботи системи й апарату машинного доіння корів. При потребі можуть самостійно усувати неполадки. Зараз на молочнотоварних фермах місцевих господарств дівчата наполегливо оволодівають професією майстрів машинного доіння.

Загальновідомий потяг підлітків до самостійності, їх прагнення відчуття себе дорослими. Старшокласники Вільківської середньої школи надали можливість для такого самоутвердження керівники колгоспу імені Ульянова. Узгодивши свій задум з педагогами і суворо дотримуючись вимог трудового законодавства країни, правління господарства прийняло їх на роботу на час літніх канікул.

Звичайно, прикладі діяльності організації виробничого навчання, цікавих пошуків і знахідок ще не свідчать, що в районі все гаразд у цьому питанні. Чим, як не власною небайдужістю, наприклад, можна пояснити те, що й досі немає постійної виробничої бригади в Лозуватській середній школі? Хоча 65 старшокласників цієї школи час від часу все-таки беруть участь у польових роботах за проханням місцевого колгоспу імені Фрунзе.

Не сказав іще райком комсомолу свого вимоги слова і в плані закріплення молоді в тваринництві. Правда, тут нам необхідна допомога керівників господарств, а вони, на жаль, не завжди бачать у своїх учнівських школярах своїх вихованців.

Л. СТЕЦЬКО,
секретар — завідувач
відділом учнівської
молоді Ульянівського
РК ЛКСМУ.

НАШ КОМЕНТАР

Недавно першокласник однієї з кіровоградських шкіл із захопленням розказав про незвичайні події, що для нього уроки. Учителю задала виготовити якусь цікаву поробку. І не просто для того, щоб зробити і все, а виставити її на шкільний ярмарок солідарності. З розповіді Юрка чого тільки не змайстрували, виліпили, намалювали, пошили, склеїли його однокласники. Все було дуже красиве, вчителька «похвалила» — відрезував він, і тут же взявся щось фантазувати з пластиліном.

Як інакше можна розцінювати цей факт, як не прищеплення у наймолодших школярів любові до праці — натхненної, творчої, цікавої. Хіба не із звичайної забави починається серйозно захоплення якоюсь певною справою, котра з роками переростає в професію, без якої немислимо подальше життя? І в першу чергу дитячу енергію в потрібне русло повинні спрямовувати батьки, вчителі, громадські організації.

Аналізуючи все побачене і почуте в Гайворонському та Ульянівському районах, тих комсомольських організаціях, роблю однозначний висновок: трудовому вихованню підрастаючого покоління тут приділяють немало уваги.

У Гайворонському районі, визначаючи основні завдання комсомольців і молоді у цьому питанні, насамперед прагнуть будувати методи, зацікавити хлопців і дівчат роботою в тваринництві. Наталка Німчук, перший секретар райкому комсомолу, твердо впевнена: молоді буде на МТФ тоді, коли тваринництво перейде на промислову основу.

— Важко аргументовано йти агітувати

після закінчення десятирічки на ферми, коли там практично нічого не зроблено для того, щоб полегшити працю тваринників. Слабо вирішується це питання у колгоспах «Іскра», «Україна», «Більшовик», імені Котовського. Тому не дивно, що і кількість молодих тваринників у цих господарствах за останні роки різко зменшилась. І що найбільше дивує, то байдужість керівників колгоспів і районних господарських органів, — ділиться Наталка.

На раз райкомівці аналізували цей стан справ. І от чого дійшли. Причини невдачі і в самій молоді, яка вичерпала запас ентузіазму від постійних невдачності, безладдя, невиконання обіцянок і нездійснення сподівань. Далеко не все зробили і роблять комітети комсомолу господарств ремонтно-транспортного підприємства РАПО. Де ж їхнє відчутне слово (а краще діло), спрямоване на зменшення ручної праці на фермах?

Який же вихід із такого становища? Райком комсомолу бачить його в стабілізації сільських трудових колективів, створення КМК. Чотири комсомольсько-молодіжних колективи успішно трудяться в колгоспах імені Шевченка, імені Куйбишева, «Мир», імені Ілліча. І хоча тут і немає проблеми з кадрами в тваринництві, зате не вистачає кормових, обладнання для готування кормових сумішей.

Дуже прикро те, що іноді керівники господарств не бачать смислу в створенні КМК. Два роки райком комсомолу не може створити такий колектив в колгоспі «Іскра». А переваги КМК очевидні. Біль-

шості молоді варто надати можливість трудитися на одній МТФ. Спеціально для неї розробити певні умови соцзапекання, а потім а'їздити в сусіднє господарство та викликати його молодих працівників на трудове суперництво. Ну і, звичайно, більше уваги надати в плані механізації забезпечення кормами. Хіба за таких умов хлопці і дівчата не змінять свою точку зору стосовно роботи на фермах?

Все, про що йшлося вище, позитивно не вирішиться без нормально поставленої профорієнтаційної роботи в школах, де комсомол відіграє теж далеко не останню роль. Не може не послужити своєрідними уроками для юні те, що практично щодня у складі трудових об'єднань школярів відмінно працює дві тисячі хлопців і дівчат. Часто вони стають поруч із батьками на комбайні, трактори, ферми і трудяться не гірше старших. Хіба це не профорієнтація, не спонукання школярів до думки «а що, коли і я працюватиму, де батько, мама, брат чи сестра». Це крім шкільних уроків профорієнтації, які, на жаль, проходять нерідко дуже пошито, але вкрай формально. Звідки такі судження? Та з листів до редакції, на яких старанно виведено «Консультант «Вітриль». Про які тільки професії не просять розповісти учні! Часто доходить просто-таки до смішного (це не беручи до уваги море граматичних помилок). Виявляється, наші старшокласники не знають, куди піти вчитися, щоб стати агрономом. Про що ж тоді йде мова на тих уроках профорієнтації? Ні, такий факт аж ніяк не притаманний лише школярам Гайворонського та Ульянівського районів. Подібні листи надходять абсолютно з усіх районів.

Багато спільних проблем по трудовому вихованню і в гайворонських сусідах — ульянівців. І «білі» плями в тваринництві, і низький процент закріплення молоді на селі.

У вересні 1984 року була прийнята спільна постановка Ульянівського райкому ЛКСМУ України, ради РАПО, району «Про заходи по вдосконаленню форм і методів трудового виховання, профорієнтації учнів району на сільгоспрофесії і закріпленню кадрів на селі, виходячи із завдань Продовольчої програми». Що і казати, хороша, розумна постановка, багато обіцяючи, бо до неї додаються ще й заходи по вдосконаленню форм і методів трудового виховання молоді на селі. Але... З розмови з першим секретарем РК ЛКСМУ Валерієм Зелеником виявилось: добра частина пунктів документу виконується формально або й зовсім не прийнята до дії. Взяти хоча б таке: «розробити проект договору про співдружність колгоспу, загальноосвітньої школи і профтехучилища по підготовці і закріпленню кадрів на селі, забезпечити його заключення з усіма колгоспами і відділками цукрокомбінату, школами, Ульянівським, Голованівським, Гайворонським СПТУ». Прекрасна справа задумана, а до кінця не доведена. А чому? Валерій самокритично визнає, що в трудовому вихованні районний комсомол ще не початий край роботи. Про це обов'язково йтиме мова і на ХХХ-й районній комсомольській звітній-виборній конференції. Думастся, до виконання її рішень і райком комсомолу, й інші районні господарські організації та установи поставляться набагато серйозніше, ніж досі.

Т. КУДРЯ.

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ

Кому потрібні приписки?

Насамперед, ледарям, рвачам, людям нечесним, схильним до легкої наживи. На щастя, таких у нашому колгоспі «Маяк» дуже мало. Проте ще трапляються поодинокі випадки, коли дехто намагається привласнити незароблені гроші.

Тракториста М. І. Тимошенка ні до ледарів, ні до явних рвачів віднести не можна. Проте він, працюючи поодиноким на загаті кормів у полі, вирішив поживитися за рахунок колгоспу — приписав собі протягом місяця 150 годин робочого часу.

Що з цього вийшло? Жодної нетрудової копійки М. І. Тимошенко, звичайно, не одержав. Лише сорому набрався. Перед товаришами, односельцями. Його нечесний намір вчасно виявили народні дозорці.

До складу групи народного контролю входять 46 чоловік. Серед них багато молодих виробничників, комсомольців. Групу очолює економіст по оплаті праці Сергій Олександрович Ніколаско. Навіть найменші порушення не приховуються від пильного ока дозорців, бо їм активно допомагає громадськість. Тому швидко зменшується кількість випадків приписання незаробленого чи привласнення колгоспного добра. Товариський суд, наприклад, одержав і розглянув нинішнього року таких справ удвічі менше, ніж за відповідний період торік.

У викоріненні приписок велике значення має профілактична робота в цій справі. Саме завдяки їй в автогаражі, де завідувачем член групи народного контролю комсомолец Микола Кондратенко,

практично немає приписок. А був час, коли траплялися такі випадки. Припише водій, хоч і небагато, «липових» тонно-кілометрів до фактично найджених і має «навар» до зарплати, «економію» пального і мастил. Чого доброго, ще й в передовики вийде, премію одержить. Від цього і колгоспові збитки, і великий моральний збиток трудовому колективу. Чому так було? Через безвідповідальність, слабкий контроль, а часом і невміння молодих водіїв правильно заповнювати лервинні документи.

Такого тепер не буває. Дорожні листи реєструються в диспетчерському журналі, фіксується кожний маршрут, враховується відстань, затрачений час. Щодня механік автогаража І. М. Криворіг контролює роботу всіх водіїв: звіряє кількість витраченого пального кожного з них з обсягом виконаних робіт; стежить, щоб спідометри були опломбованими. З молодими водіями, а їх у нас близько 70 процентів, систематично проводиться виховна робота і періодично — заняття з правильного ведення документації. Щодакди достовірність звітів даних перевіряє також планово-економічна служба колгоспу.

Отже, перекиримо всі шляхи припискам. Працівники полі і ферм не можуть приписати більше зерна, буряків, соняшнику, молока чи присестів живої ваги тварин, ніж їх фактично вироблено. Вся продукція проходить через ваги. Лабораторно контролюється жирність і якість молока. До того ж, у трудовому колективі, що працює на кінцевий результат, немає місця рвачам. А ця прогресивна форма організації і стимулювання праці — бригадний підхід — діє в родинній бригаді — першій.

Нині завдання полягає в тому, щоб викоринити не тільки приписки, а й спроби їх робити.

А. КРИВЕНКО,
голова колгоспу
«Маяк».
Знам'янський район.

З ОСТРОВСЬКИМ ТАК І НЕ ЗУСТРІЛИСЬ

На прохання наших читачів розповідаємо про людину, чие ім'я носить обласна юнацька бібліотека — О. М. Бойченко, котрому 22 листопада виповнилося 63 роки.

«Партія і комсомол навчили мене працювати, навчили мене розуміти, що життя своє треба прожити, щим не запламувати його, що справжнє життя може бути тільки в боротьбі за справу партії, за щастя народу; що саме щастя, радість, уся повнота життя людини зможе відчувати, живучи інтересами народу. Я був безмежно вдячний партії і комсомолу за те, що вони навчили мене жити і на світанку моєї молодості поставили мене на правильний шлях, прищепили мені волю, витримку» — ці слова написав О. М. Бойченко в передмові до своєї книги «Молодість».

Народився О. М. Бойченко 22 листопада 1903 року в місті Києві. Закінчив чотирикласне вище початкове училище, потім вступив до технічного училища. Працював на лісопозаводі. З 1920 року — робітник служби зв'язку станції Київ. Комсомольцем О. М. Бойченко став у перший же день створення комсомольської організації на залізничній станції Київ-II. Це було восени 1920 року, а через кілька місяців, після того, як на бовоному посту заступив секретар комсомольської організації, він, як солдат, став на місце свого товариша. Минув ще два роки, і О. М. Бойченко став комуністом.

Спочатку — секретар залізничного райкому ЛКСМ України в місті Києві і член бюро райкому партії, потім в 1930—1932 роках — Генеральний секретар ЦК ЛКСМ України. В 1932 році О. М. Бойченко тяжко захворів і до кінця життя був прикутий до ліжка.

Хворобі він протиставив мужність:

«Подолав страшний силу відчаю. Перемогли сили, виховані в мені комсомолом і партією». Талановитий агітатор, політираців-

ник О. М. Бойченко став рецензентом, а потім і редактором українського видавництва «Молодий більшовик». Потім почав писати книгу — повість про молодість країни, про тривожну молодість свого покоління.

У роки Великої Вітчизняної війни О. М. Бойченко разом з дружиною і двома малолітніми дітьми був евакуйований в Саратовську область.

О. М. Бойченко відзначений урядовими нагородами — орденами Трудового Червоного Прапора і «Знак Пошани» та медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.».

Після перемоги повернувся до міста Києва, де і прожив до кінця своїх днів (помер у 1950 році).

М. Островський і О. Бойченко, будучи неспортивними людьми, особистостями, втілювали типові риси покоління молоді двадцятих років. Їм не судилося зустрітись особисто на життєвих дорогах. Вони вчилися в одному технічному училищі у Києві, перебували в одній комсомольській організації, були у них навіть ті самі вчителі і вихователі.

І не зустрілись. А могли разом ходити на ліквідацію банд, на заготівлю дров, будувати залізницю, подружити на все своє коротке життя, в якому обом довелося зіткнутись з таким драматичним і несподіваним питанням: як далі жити? Чи можна бути корисним суспільству, смертельно пораненим у бою? І вони підтвердили своїм мужнім життям і творчістю, що можна. Книга О. М. Бойченка «Молодість» заслужила безсмертну славу. Вона не раз видавалася в багатьох країнах світу. За мотивами повісті написана п'єса «Кров'ю серця».

У 1966 році за цю книгу О. М. Бойченко помертньо удостоєний Республіканської комсомольської премії імені М. Островського.

О. СОЛЯНИКОВА,
бібліотекар.

ПЕВНО, переродження цієї степової річки почалося не сьогодні й не вчора. Те, що на сьогоднішній день Велика Вись суціль заростає прибережно-водною рослинністю, що її заплава поступово перетворюється на болото, сталося перш за все через відсутність дійових природоохоронних заходів, спрямованих на збереження природи того кутка степу, окрасою якого є річка. До такого

яких горе-господарів фатально позначається на річці: моля та горді, які появились на місці вирубаних дерев та кущів у безпосередній близькості до річки, стали однією з причин її інтенсивного замулення й обміління. Обміліле русло нині в багатьох місцях майже повністю заросло очеретами. Та на цьому біди степовики не кінаються. Цілий ряд промислових підприємств (Новомиргород-

ДУМКА ВЧЕНОГО

І ЗМАЛПІА ВЕЛИКА ВИСЬ

МАЛІ РІЧКИ: ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЇ

висновку я дійшов на основі досліджень, які проводив шоліта протягом трьох років у басейні Великої Висі. Сьогодні річка потребує невідкладної допомоги з боку і державних органів, і Товариства охорони природи. Яких же масштабів сягнуло забруднення і замулення річки, і що треба для їх відвернення?

Велика Вись, ліва притока Синюхи, тече земляни Маловисівського, Новомиргородського та Новоархангельського районів. Через невеликий похил русла течія у ній повільна. Живлять Велику Вись дощові та ґрунтові води.

У верхній течії Великої Висі створено 5 ставків. У всіх них відсутні дощові пропуски води, що призводить до збіднення водних запасів, ослаблення течії і замулення річки. Всі ставки міжководні, береги кількох з них практично зовсім не мають зелених насаджень. Внаслідок цього дощові води змивають ґрунти у ставки, а велике випаровування, однією з причин якого є відсутність дерев та кущів, призводить до ще більшого обміління ставків і річки в цілому.

Вихід із цього один: реконструювати ставки відповідно до сучасних вимог, посадити на їхніх берегах дерева, які запобігатимуть ерозії ґрунтів. Ті ж із ставків, які не мають господарського значення, слід взагалі ліквідувати.

ХАЗЯЙСЬКЕ ставлення до природи — ось чого не вистачає деяким господарникам, які живуть в заплаві Великої Висі. Хоч як це не дивно, але раніше її береги не були такими бідними на лісопосадження — про це розповідають старожили. Екологічна неграмотність де-

яких консервний та шкільний, Ярошівський цукровий завод) скидає у Велику Вись відходи виробництва.

Ще в 1972 році Міністерство меліорації й водного господарства республіки обіцяло розпочати протягом трьох-чотирьох років очищення Великої Висі (я займався тоді цим питанням як спеціаліст), але до здійснення обіцянки не дійшло.

Нині за врятування річки взявся Новомиргородський райвиконком. Складання плану робіт почато в 1985 році, але посувається надто повільно. Закінчується 1986 рік, а план так і не складено. Після розмови з головою райвиконкому В. М. Коптевим та представниками районної організації УТОПІ я переконався, що поки що в районі річку збираються рятувати більше на словах, як на ділі.

Хай великомасштабні роботи по розчищенню русла з допомогою механізмів — справа не одного року. Але вже сьогодні можна було б мобілізувати молоді, школярів, залучити колективи промислових підприємств та колгоспів на боротьбу з водною ерозією ґрунтів (найперший засіб — посадити дерева та кущі в прибережній і водоохоронній зонах, на схилах ярів та балок). Не потребує особливих затрат і розчищення замулених джерел. Слід виявити причини забруднення річки й ліквідувати їх. Це не лише стримає процес обміління Великої Висі, але й стане гарантом збереження її екологічного здоров'я після того, як роботи по її очищенню буде нарешті здійснено.

Д. АФАНАСЬЕВ,
доктор біологічних наук.
Новомиргород — Київ.

БОКС

ЛІДЕРИ З ДЮСШ

Одним із етапів підготовки юних боксерів до спартакіади школярів України стала республіканська першість Української ради добровільного спортивного товариства профспілок з цього виду спорту.

Серед тих, кого світловодський ринг, встановлений в ігровому залі спорткомплексу заводу чистих металів, назвав чемпіонами, кілька представників Кіровоградщини.

Всього ж для участі у особистому розіграші республіканської першості 17 обласних рад ДСТ профспілок ліцензували більше 100 юних боксерів 1971—1972 років народження. І хоча офіційного командного заліку не проводилося, Кіровоградщина посіла третє місце. Найкращі результати показали лише Вінницький та Черкаський титули — поступилась лише Вінницький.

Не мав собі рівних серед своїх суперників вось-

микласник Світловодської середньої школи № 4, вихованець спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи Сергій Царственин (тренер В. М'ягченко).

Три роки навчався юнак у секції «Шкіряні рукавички» (дитячо-підлітковий клуб «Олімпік»), яка вросла у спеціалізовану ДЮСШ, де готують боксерів. Виступаючи у ваговій категорії до 40 кілограмів, Сергій вже в цьому році вдало боксував на республіканському турнірі в місті Бердянську, виборовши призове місце. Він став чемпіоном обласної ради ДСТ профспілок. І на першості республіканської ради юнаків виправдав надії свого тренера. До фінального поєдинку Сергій провів 14 боїв і лише в одному зазнав поразки.

Свій поєдинок зі звання найсильнішого він про-

вів у активному наступальному стилі і здобув право виступу на Спартакіаді школярів України.

До числа попередніх успішних боїв на рингах багатьох міст республіки додав вдалий виступ і світловодський боксер Юрій Алексеев. Навчаючись у десятирічці № 5, юнак став чемпіоном області. Не порвав своїх зв'язків з ДЮСШ, свого захоплення боксом Юрій і тоді, коли став першкурсником Кіровоградського сільськогосподарського технікуму. На рингу в рідному місті Алексеев не лише добився чемпіонського титула, а й став володарем спеціального призу, встановленого Світловодським міським комітетом ЛКСМУ «За кращу техніку ведення бою».

Третій вихованець тренера Василя М'ягченка, який добився чемпіонського звання на першості республіканської ради, є учень Світловодського СПТУ № 5 Володимир Безрукавий. За три роки успішного оволодіння боксерськими навичками

в «Шкіряних рукавичках» Володимир з 28 проведених боїв виявився сильнішим у 25 поєдинках, судді одноголосно віддавали йому перевагу. Не став для Безрукавого винятком і ринг у рідному місті, коли Володимира було названо чемпіоном серед боксерів вагою до 60 кілограмів.

Шостим виявився виступ у Світловодську для учня 8 класу Кіровоградської середньої школи № 32 Ігоря Фомкіна. Вихованець тренера Володимира Вовченка вже не вперше на п'єдесталі пошани. Ігор — золотий призер Всесоюзного турніру боксерів, що проходив в місті Первомайську (Миколаївська область).

Виступаючи у ваговій категорії 79 кілограмів, Ігор вперше лавою до перемоги і став чемпіоном. Чимало здібних вихованців тренера боксу Кіровоградщини стали друзими і третіми призерами турніру.

І. КАРАНТ,

м. Світловодськ.

Японія. Цього чоловіка зовуть Ріого Момота. Йому 67 років, майже 40 з них він присвятив улюбленій справі — розведенню ангаріумних «золотих» рибок. Зранку до ночі Момота мандрує дорогами міста і префектури, пропонуючи дорослим і дітям свій товар. До нього можна звернутися не лише за рідкісною рибною, але й отримати вичерпну інформацію про ангаріумну флору і фауну, адже в цій справі він володіє майже енциклопедичними знаннями.

Фото Джіпан прес — ТАРС.

У Ірини Михайлівни неприємність — один із її трьохкласників безнадійно задкувався у таблиці множення і тягнув учнівський колектив назад. Вини вчительки тут ніякої не було. Василь Мумига появився у них недавно. Приїхав з батьками з іншої області, де, видно, ним мало хто займався.

Коли Вася вперше викликали до дошки, він жававо взявся розв'язувати приклад на всі дії арифметики. Списавши добрий шмат крейди, спинився і повернув лице до Ірини Михайлівни: мовляв, усе гаразд, я вам нічого більше не винен.

— Вісім помножить на дев'ять — скільки буде? — виймала головну ваду у прикладі вчителька.

Таблиця множення

ПЕДАГОГІЧНИЙ ЕТЮД

— Вісім у дев'ять... Буди... — Він перевів погляд на клас. Мабуть, звідси він одержить відповідь. І справді, шепочуть.

— Сорок сім! — голосно продублював «правильне» число Вася.

Приблизно така ж сама сцена повторилася знову. Вирішила вчителька завітати до відстаючого додому, взяти, в яких умовах живе учень.

— Вибачайте, що ніхто із нас на ваш виклик не з'явився до школи. Осінь. Роботи багато. Та Вася кожен вечір товчем. І похорошому, і батько давав прочухана, а він як чорт од лада від цієї таблиці ніс верне. Непосидючий. Оце малюванням захопився. Малює літаки, танки. Мабуть через те, що наш старший в армії служить, в танкових військах. Ось він вислав фотокартку. Гляньте!

Погортала Ірина Михайлівна альбом з фотокартками, замислилась. А на прощання ніби між іншим мовила:

— Може, Миколу адресу дасте? Побажано йому успішної служби.

— З радістю.

Минуло тижнів зо три. Якось Вася повернувся додому надто збудженим. «Мабуть, уже щось накоїв», — подумала мати, коли сім'я зібралася на вечерю за столом.

Васяко витяг щоденник. Підніс його матері.

— Глянь-но, Іване, — звернувшись до чоловіка. — П'ятірка з математики! Аж не віриться!

— Кхм, — кашлянув батько і взяв щоденник. — Схоже на правду. Це вже подвиг. Як досягнув?

Мати щось пригадала:

— Васяко, а скажи мені, чи не приходив лист від Миколи на вашу школу?

— Та... — зам'явся хлопець. — Забув сказати.

— Він забув! А ось Ірина Михайлівна не забула. Дала мені прочитати. І каже, щоб для шкільного музею повернула. Ось слухайте:

КИТІБ МОЛОДОЇ СІМ'І

«Дорогий брате! Не ображайся, що я дозволяю зачитати вголос цього листа перед твоїми однокласниками. Передали мені, що ти лінькуватий до математики. У свій час і я неохоче вчився, а зараз дуже шкодую, бо мало часу, щоб наздоганяти упущене. Тут трапився

один неприємний випадок. Молодий солдат не знав таблиці множення. Йому командир сказав: «Щоб я твої ноги і близько ко-ло танка не бачив, бо ти із своїми «знаннями» можеш понівечити складну техніку». Подумай, а якщо в армії тобі так скажуть? І ще мене запитують солдати про те, як ти навчався. А що я їм розповім? Хіба про те, що ти таблиці за другим класом не знаєш? Засміється, певно. Оце, скажуть, та-

ЯК СІМ РОКІВ ТОМУ

Ніхто з працівників досить-таки великого колективу п'ятої автоколонії не пригадає випадку, щоб їхній диспетчер, молода комуністка Тетяна Городецька, прийшла на роботу зазуреною або принаймні чимось занепокоєною. Навпаки — на її сяючу посмішку, на щепетливо-веселу мову щоранку чекають інші, щоб розв'язати власний смуток.

— Така вже в неї вдача, — говорять одна з колег.

— Ой, не кажіть, — заперечує інша. — Просто чоловік їй такий попався.

І як же ото він «попався»?

— А й сама не знаю, — сміється Тетяна Михайлівна. — Хлопців у нас, як самі бачите, хоч греблю гати. І всі як на підбір — один від одного краший.

Справді, вибір великий. За таких обставин неважко було схитрити, розминатися на дрібні почуття. Та серце дівчини чомусь усе більше щеміло, коли підходив до столу за доку-

ментами Микола. Такий сильний і кремезний, як могутній дуб. А світлі очі немов віддзеркалювали ніжність і внутрішню доброту душі. Якось Микола трохи забарився, пораючись біля машини. Щоб не завдавати водієві зайвого клопоту, диспетчер сама принесла і, зняковівши від власної сміливості, вручила йому потрібні документи.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Коли це було? Гай-гай! — не дарма кажуть, що щасливі за часом не спостерігають. Нібито вчора. А тим часом сьомий рік пішов першестові. Сергієнко ходив уже в підготовчий клас дитячого садка. На рік молодший Микола. Улюбленицею всієї сім'ї стала тепер уже трирічна Людошка. А щасливий тато на жартівливе запитання відповідає: «То, може, не я їй, а вона мені «попалася». Якщо ж серйозно, то долю вирішили ширі взаємні почуття.

Упевнено веде Микола Городецький вулицями обласного центру автобус сьомого маршруту. Всю увагу він зосереджує на тому, щоб не спричинити пасажирів найменших незручностей, щоб вчасно й надійно привезти їх до потрібної зупинки. Шанують зразкового водія і пасажирів, і керівники авто-транспортного підприємства № 10021. При надзвичайно скрутній ситуації з житлом підприємство знайшло можливість нада-

ти молодій сім'ї поки що хоч невеличку квартиру, плануючи незабаром замінити її повноціннішою.

Перед вітровим склом автобуса Микола Городецького племінце червоного вимпел підприємства «Переможці соціалістичного змагання». Водій зразкового маршруту стежить не тільки за тим, щоб не викликати нарікань з боку пасажирів. Він працює й поводить се-

бе так, щоб з чистою душею з'явитися перед очі милої дружини, щоб нічим не запламувати честь рідного комсомольсько-молодіжного колективу.

Як і сім років тому, диспетчер Тетяна Городецька приносить маршрутні документи безпосередньо до автобуса тільки одному водієві — Миколі Городецькому.

В. РУДЕНКО.
Фото гатара.

«Дракон тобі не пара...»

Лист у редакцію

Пишу вам з надією, що допоможете мені. Недавно у подруги я побачила гороскоп, який вона купила в поїзді. Це перефотографований аркуш із зображенням символів різних сузір'їв. Описано характери людей, що народилися під тим чи іншим сузір'ям, і сказано, хто з ким може бути щасливий у шлюбі, а хто ні. Ми з однокласниками не раз сперечалися: вірити гороскопу чи ні? В одному фільмі я бачила, як батьки обирають наречених дітям по гороскопу. У пісні ж співається, що хто любить, тому гороскоп ні до чого.

Я дружу з хлопцем, а за гороскопом наша дружба виходить ненадійною. Поясніть усе це, якщо можна із наукової точки зору.

Олена Л.,
десятикласниця.

Петрівський район.

Лист із редакції

Скорпіон, Козерог, Стрілець, Риби... — дванадцять зодіакальних сузір'їв, що служили орієнтирами для мореплавців і мандрівників, взяли на озброєння й астрологи, спробувавши передбачити «по-

зірках» долю. При уважному вивченні пропонування гороскопом характеристик виявляється, що це хаотичне нагромодження всіх доступних фантазій людських якостей. Сформульовано все, однак, досить хитро: так, що в «своєму» гороскопі кожен може знайти справді

собі притаманне. Між іншим, як і в чужому. Наприклад: «Вони дещо дратівливі...». А хто з нас часом не нервує? «Вони люблять незалежність...». А хто їй не любить? «Вони живуть за тільки їм зрозумілими законами...». Ясно, що кожен з нас чинить, як сам знаходить за потрібне. Під кожним сузір'ям можна знайти обнадійливі перспективи: «Іх люблять у товаристві за привітність...». «Часто бувають здібними художниками...». «Вони цікаві співрозмовники...». Всі б ми не відмовилися бути такими, чи не так? Отже, гороскоп якоюсь мірою вітшає. Тим більше, що негативні риси подані в пом'якшеній, обережній формі: «Відсутність такту призводить до

помилки», «В роботі потребують помічників», «Егоїстичні, розбалувані, мов діти...». Знову універсальність — кожен у певні моменти бувало таким.

А якщо взяти східний гороскоп — там і сузір'я зовсім інше, (Дракон, Змія, Собака тощо), і трактування долі народжених під ними значно відрізняється від «європейського», хоча побудоване за тими ж принципами — сказано наче про всіх і про кожного. Тут менше непримирних характеристик.

Можна перевірити «правдивість» гороскопа на практиці. Придивися, Олено, хоча б серед однокласників до кількох Львів чи там Близнюків і побачиш — вони ж усі такі різні, а за гороскопом мали б бути справді близнюками. Хоча дещо й співпадає. Але ж бувають дуже схожими й люди, що народилися під різними знаками Зодіака. Тобто, нічого конкретного. Відпо-

відно й вірогідність щасливого шлюбного союзу так же написана вилами по воді, як і все інше.

Виникає запитання: а кому й для чого потрібно складати гороскопи? Ну, по-перше, їх не роздають безплатно, тобто персоналізують їх перепродаж подібних опусів — не що інше, як нетрудові доходи. А попит така продукція знаходить у людей марно-вірних, слабхарактерних, які вірять у чудеса й надіються на провидіння. Бо не бажать чи не мають змоги докладати зусиль для боротьби з обставинами, бояться самостійно влаштувати життя. Надміру вразливі індивідууми, зазбравши собі в голову, що, приміром, Дракон їм не пара, можуть навіть передати собі долю, а заради чого? Треба покладатися на реальні можливості конкретної людини, а не на паперові — «зодіакальні».

Н. ДАНИЛЕНКО.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

ЗАПОРІЗЬКИЙ КАПУСНЯК

Посічену капусту покладіть разом із жиром і водою в нагріту і ступіть під кришкою до готовності. У киплячий бульйон чи воду покладіть картоплю, пшоно, варіть до 20 хви-

лин, тоді додайте ступлену капусту і продовжуйте варити. За 5 хвилин до готовності додайте подрібнене сало з цибулею. До столу страву подавайте зі сметаною.

БОРЩ БЕЗ КАПУСТИ

Зваріть нечищені буряки, потім почистіть їх і подрібніть на терточці. У бульйоні відваріть подрібнену картоплю й цибулину. Перем'ячений окремим томатний сік влийте в бульйон, додайте буряки.

На снівердці підсушіть борошно, охолодіть, розведіть водою, сип'ятіть і, влившись в борщ, поваріть 3—5 хвилин. Можна додати спеції, зелень, переверну сметану.

● Якщо хочете, щоб краще молоко не збігло, помийте краще посудину жиром.

● Щоб вершки краще збилися, поставте їх перед цим у холодильник.

● Коли не хочете платити, чистіть цибулю, робіть це в посудині з водою.

● Для того, щоб сляний чи кришталевий посуд сяяв, сполосніть його водою з оцтом.

● М'ясо і масло довго не псуватиметься, якщо загорнути їх у змочену оцтом тканину. Найкраще марлю.

Маленькі хитрощі

● Варені яйця легше обчистити, якщо перед цим опустити їх у холодну воду.

● Коли вам потрібно кілька крапель соку лимона, сполосніть його різати плід. Протніть його сірником і видавіть сік.

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 01643.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103.

Зам. № 633.

Тираж 61 000.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньогосподарського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить чотири рази на тиждень.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кировоград, вул. Гліби, 2.